

φίσωνται ἐπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε αἴτιοι εἶναι ἄρξαντες τοῦ δικαιίου, καὶ ὡς προθυμοτάτοις οὖσιν ὑμῖν χάριν εἰσέται Κύρος καὶ ἀποδώσει ἐπίσταται δ' εἴτις καὶ ἄλλος· ἦν δ' ἀποφήρίσωνται οἱ ἄλλοι, ἀπιμεν μὲν πάντες εἰς τούμπαλιν, ὑμῖν δ' ὡς μόνοις πισθούμένοις πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς φρούρια καὶ εἰς λοχαγίας, καὶ ἄλλου ὅν τινος ἀν δένοθε, οἴδα ὅτι ὡς φίλου τεύξεσθε Κύρου. Άκοντας ταῦτα ἐπείθοντο καὶ διέβησαν πρὸ τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι. Κύρος δ' ἐπεὶ ἤσθετο διαβεβηκότας, ἤσθη τε καὶ τῷ στρατεύματι πέμψας Γλοῦν¹⁷ εἶπεν· Έγὼ μὲν, ὡς ἄνδρες, ἥδη ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσετε, ἐμοὶ μελήσει, ή μηκέτι με Κύρον νομίζετε. Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὅντες εὔχοντο αὐτὸν εὐτυχῆσαι· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι μεγαλοπρέπως. Ταῦτα δὲ ποιήσας διέβαινε· συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρατευμα αὐτῷ ἀπαν καὶ τῶν διαβανόντων τὸν ποταμὸν οὐδεὶς ἔρρεχθη ἀνωτέρῳ τῶν μαστῶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ Θαψακῆνοι ἔλεγον ὅτι οὐπώποι' οὗτος δ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο πεζῇ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· δ τότε Αὔροκρμας προϊών κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρος διαβῇ ἐδόκει· δὴ θεῖον εἶναι καὶ σφῶς ὑποχωρήσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι. Ἐντεῦθεν ἔξελαύνει διὰ τῆς Συρίας σαθμοὺς ἐννέα, παρασάγγας πεντάκοντα, καὶ ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν Αράξην ποταμόν. Ἐνταῦθα ἥσαν κώμαι πολλαὶ μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐπεστίσαντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐντεῦθεν ἔξελαύνει διὰ τῆς Αραβίας τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων σταθμοὺς ἐρήμους πέντε, παρασάγγας τριάκοντα καὶ πέντε. ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἄπαν ὄμαλὸν, ὥσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πληῆρες· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνηνῦλης ἡ καλάμου, ἄπαντα ἥσαν εὐώδη, ὥσπερ ἀρώματα· δένδρον δ' οὐδὲν ἐνηνῦλη θηρία δὲ παντοῖα, πλεῖσοι μὲν ὅντες ἄγροι, οὐκ διλίγοι δὲ στρουθοὶ οἱ μεγάλοι· ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἵππεις ἐνίστησαν· πολὺ γάρ τῶν ἵππων ἔτρεχον θάττον· καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοι· δ ἵππος, ταῦτον ἐποίουν, καὶ οὐκ ἦν λαθεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἵππεις θηρῶν δικαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφειοῖς, ἀπαλώτερα δέ· Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππων ταχὺ ἐπάκυντο· πολὺ γάρ ἀπέπτατο φεύγουσα, τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν, αἴρουσα, ὥσπερ ἴστιφ χρωμένη· τὰς δὲ ὠτίδας ἀν τις ταχὺ ἀνισῆ¹⁸ ἔσι λαμβάνειν· πέτονται γάρ βραχὺ, ὥσπερ πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι· τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἡδίσα ἦν. Πορευόμενοι δὲ διὰ ταῦτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Μάσκαν ποταμὸν, τὸ εὔρος πλεθορικὸν. Ἐνταῦθα ἦν πόλις ἐρήμη, μεγάλη, ὅνομα δ' αὐτῇ Κορσωτή· περιερέετο δ' αὕτη ὑπὸ τοῦ Μάσκα κύκλῳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐπεστίσαντο. Ἐντεῦθεν ἔξελαύνει σταθμοὺς ἐρήμους

17) Τὸν οὐδὲν τοῦ Αἰγυπτίου Ταμὼ, τοῦ Ναυάρχου.

18) Κυνηγετικὴ ἡ φράσις, συγήθη